ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Комсомольський комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI

№ 11 (2114).

СУБОТНІЙ ВИПУСК

24 СІЧНЯ 1976 р.

Ціна 2 коп.

Контрольный экземпляр

ЯК СПРАВИ, ВИПУСКНИК?

ПРО ЖИТТЄВІ ПРОБЛЕМИ ВЧОРАШНІХ УЧНІВ

Наприкінці цього місяця в нашій школі відбудеться традиційний вечір зустрічі з випускниками.

Хто ж цього року вперше стане «гостем» нашого вечора? Трохи про них. Нехай пробачать мені читачі, та я розпочну з цифр. Цього літа атестати про середню освіту отримало 89 учнів. І, мабуть, немалу роль у виборі майбутньої професії відіграла школа. 53 вчорашні десятикласники продовжують нині навчання у вузах, технікумах, профтехучилищах. Але ми завжди хотіли, щоб наші вихованці не лише мріяли стати лікарями, льотчиками, але й бачили романтику в професії робітничій. Традиційними стали в школі бесіди про професії, екскурсії на підприємства. Допомагали нам в цьому і шефи — робітники заводу «Червона зірка».

Та ось тут і хочеться скати про те, що нас хвилює. Мабуть, ще досить «парадний» характер носять наші зв'язки з шефами. Якби в кожного піонерського загону, кожної комсомольської групи був свій вожатий-виробничник, якби були вони не лише гостями в нашій школі, нам би не довелося констатувати такий не вельми веселий факт: за останні 4 роки тільки три наших випускники пішли працювати на завод «Червона зірка».

І ще одне. Вже протягом кількох років випускники нашої школи разом з атестатом зрілості отримують права водіїв автомашини чи свідоцтво машиністки-діловода. Чому б комісії по трудовлаштуванню, що діє при райвиконкомі не врахувати це, розподіляючи між школами путівки для випускників? Тоді б працювати на автопідприємство 10661 пішов не лише Сашко Мазуркевич, а Ігореві Гвоздецькому не довелося б влаштовуватись на роботу туди самостійно.

Нам не байдужа доля наших випускників. Тому нам особливо приємно, коли кожного з них в робітничому колективі оточують увагою і турботою. Так було і з Надійкою Кочергіною. Перші кроки в роботі на заводі друкарських машинок були несміливими: все ж бо незнайоме. Та завдяки піклуванню друзів, старших наставників Надя швидко оволоділа новою професією і зараз з гордістю називає себе робітницею.

За даними науково-дослідного Інституту праці щороку приблизно 1/5 частина робітників змінює місце праці протягом місяця. А це знижує фактичну чисельність робітників приблизно на 1,3 мільйона чоловік. Подібні випадки, на жаль, трапляються і в нас. Таня К. не зуміла вибрати професію довподоби відразу, і, попрацювавши деякий час на кондитерській фабриці, перейшла на іншу роботу. Щоб менше траплялося таких «історій», потрібно, мабуть, більше працювати і нам, педагогам, і тим трудовим колективам, куди потрапляє випускник. Бо найбільше користі приносить творча праця.

В. КОВАЛЬСЬКА,
старша піонервожата СШ № 6.
м. Кіровоград.

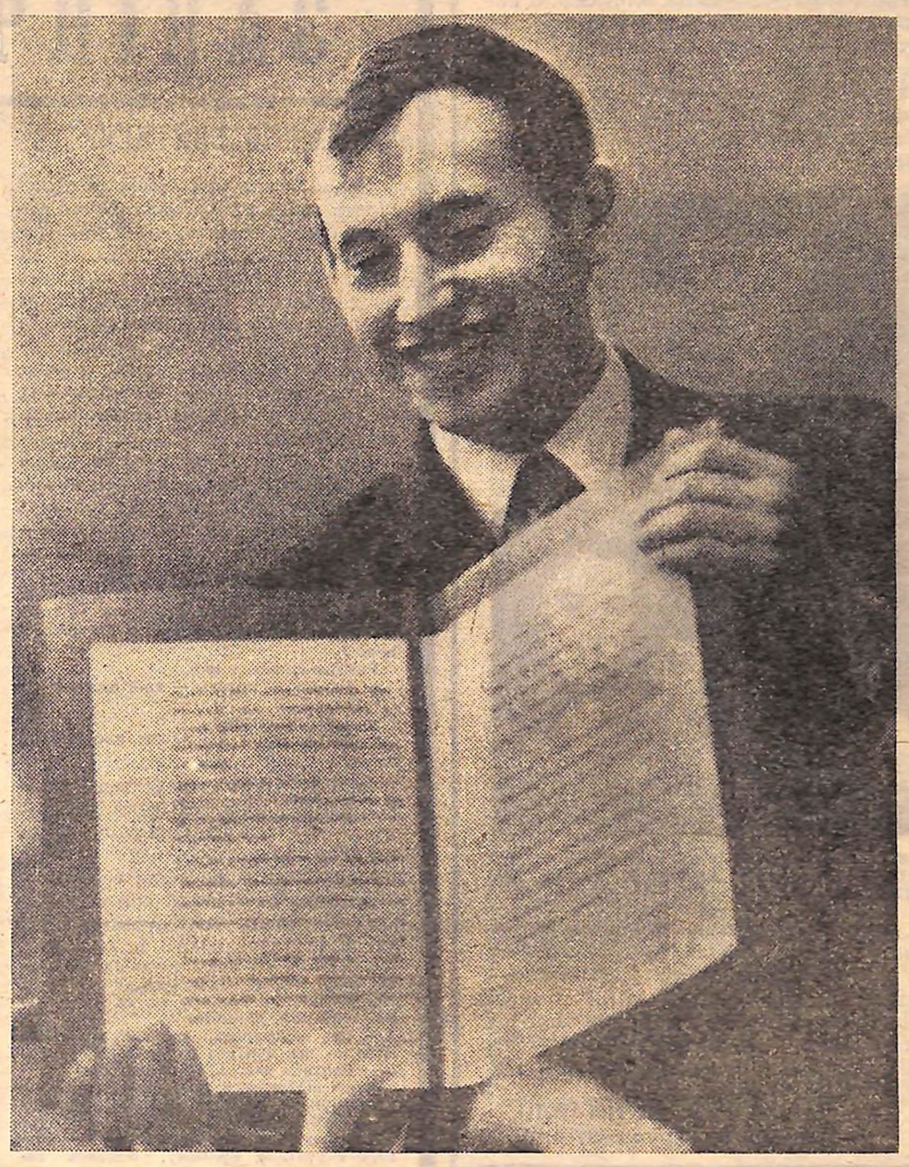

Фото В. КОВПАКА.

ВЧИТИСЬ КОМУНІЗМУ

ТВІЙ КОМПЛЕКСНИЙ ПЛАН

ТОБІ, ПАРТІЄ, КОМСОМОЛУ РАПОРТ!

В комсомольських організаціях області йде громадсько-політична атестація — останній етап Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!».

У вівторок на комсомольських зборах юнаки і дівчата Знам'янської дистанції сигналізації і зв'язку підписали Рапорт XXV з'їздові КПРС.

Натхненною працею, вагомими здобутками звітують залізничники партійному форуму. Про це йдеться в Рапорті, який молоді виробничники передали другому секретареві Знам'янського міськкому ЛКСМ України Леоніду ЛАНЕВСЬКОМУ.

БУЛО помітним урочисте піднесення, та жива безпосередня схвильованість аудиторії, яка супроводжує знаменні події. Без перебільшення, для комсомольців і молоді Знам'янської дистанції сигналізації і зв'язку урочисті збори, присвячені підсумкам громадсько-політичної атестації, стали віхою, яка не лише виразно окреслила пройдений шлях, а й визначила провідні орієнтири на майбутнє.

Без сумніву, Знам'янський міськком ЛКСМУ зробив добру справу, влаштувавши підсумкові збори комсомольців дистанції відкритими, показовими. Половина присутніх у залі — секретарі комсомольських організацій міста і району — стали очевидцями аналізу атестації і запозичили,

(Закінчення на 2-й стор.).

ЗА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА І ЯКОСТІ РОБОТИ

ЦК КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ прийняли постанову «Про всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, за успішне виконання народногосподарського плану на 1976 рік».

У постанові відзначається, що десята п'ятирічка почалась в обстановці великого політичного і трудового піднесення. У відповідь на заклик партії — зустріти XXV з'їзд КПРС новими трудовими досягненнями — працівники всіх галузей народного господарства активно включились у соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, за успішне виконання народногосподарського плану на 1976 рік.

З важливими ініціативами, спрямованими на підвищення ефективності виробництва і підвищення якості роботи, виступили передові колективи підприємств Москви, Ленінграда, Львівської і Свердловської областей, Алтайського краю, Ростовської області.

Підтримуючи і схвалюючи творчу ініціативу трудящих, Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, Всесоюзна Центральна Рада Професійних Спілок і Центральний Комітет ВЛКСМ доручили партійним, профспілковим і комсомольським організаціям, міністерствам і відомствам, Радам депутатів трудящих, господарським керівникам спрямувати організаторську і масово-політичну роботу на широке розгортання **всесоюзного соціалістичного змагання під лозунгом: «Підвищувати ефективність виробництва і якість роботи в ім'я дальшого розгортання економіки і народного добробуту!».**

У постанові підкреслюється, що зусилля учасників змагання повинні бути зосереджені на підвищенні ефективності і якості роботи кожного трудящого, кожного трудового колективу, неухильному підвищенні технічного рівня і якості продукції та будівельно-монтажних робіт, значному збільшенні випуску продукції вищої категорії; забезпеченні високих темпів зростання продуктивності праці, більш ефективному використанні виробничих фондів тощо.

Для нагородження робітників, колгоспників, інженерно-технічних працівників і службовців, які добились високих виробничих показників у соціалістичному змаганні, встановлено єдиний загальносоюзний знак «Переможець соціалістичного змагання».

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ висловили тверду впевненість у тому, що трудящі країни, активно включившись у всесоюзне соціалістичне змагання, новими трудовими досягненнями зустрінуть XXV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу, забезпечать підвищення ефективності виробництва і якості роботи, успішне виконання народногосподарського плану на 1976 рік і тим самим внесуть гідний вклад у здійснення величних завдань десятої п'ятирічки.

(ТАРС).

СПОРТ

ФУТБОЛ-76

ХТО ПРОТИ КОГО?

Федерація футболу Радянського Союзу затвердила положення про розиграш XXXVIII чемпіонату країни серед команд майстрів класу «А» другої ліги. До складу української зони входить не сімнадцять (як у минулому році), а двадцять один колектив.

Серед них — чемпіон республіки 1975 року «Кривбас» із Кривого Рога, житомирський «Автомобіліст», миколаївський «Суднобудівник», армійці Києва, Львова і Одеси, полтавський і нікопольський «Колос», вінницький та херсонський «Локомотив», ужгородська «Говерла», чернівецька «Буковина», «Фрунзенець» із Сум, ровенський «Авангард», дві «Хвилі» із Севастополя і Хмельницького, жданівський «Новатор», «Шахтар» Горловки і Кадіївки, харківський «Металіст» та дворазовий володар кубку УРСР, кубку газети «Радянська Україна» кіровоградська «Зірка».

Перший удар по м'ячу під час календарних матчів буде зроблено в суботу — 10 квітня, а останній — у вівторок — 2 листопада.

Поки що всі клуби поспішно готуються до наступних футбольних баталій сезону-76. В тому числі й «Зірка», яка нещодавно повернулася з міста Світловодська, де проводила навчально-тренувальний збір. Зараз наші земляки продовжують досконалювати фізичні, технічні і тактичні навички на спортивних базах обласного центру.

Гарна морозна зима — справжня радість для тих, хто любить спорт: і не затихають хокейні «баталії» на майданчику стадіону «Зірка».

Фото В. КОВПАКА.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

ГАВАНА. Почесний знак Спілки молодих комуністів Куби «І з'їзд Компартії Куби» вручено великій групі юнаків і дівчат, які працюють на будівництві цементного заводу в Маріелі, неподалік від Гавани.

Завод у Маріелі — одна з багатьох ударних комсомольських будов Куби. Тисячі юнаків і дівчат, на заклик СМК з ентузіазмом працюють також на будівництві заводу по виробництву тростино-збиральних комбайнів радянсько-кубинської моделі «КТП-1», беруть участь у реконструкції нікелевих заводів у Нікаро і Моа (провінції Ор'єнте) і головної залізничної магістралі Гавана — Сантьяго-де-Куба.

БЕРН. Студент Лозаннського університету Жан-Люк Женьяр став переможцем конкурсу, присвяченого 30-річчю перемоги над гітлерівською Німеччиною, який провела радянська газета «Нувель де Моску». В посольстві СРСР у Швейцарії йому було вручено приз. «Не можна розібратися в сучасному становищі, не вивчивши історію і політику Радянського Союзу», — сказав Женьяр. Він підкреслив вирішальний вклад СРСР у справу розгрому найлютішого ворога людства — німецького фашизму.

ЛОНДОН. За зміцнення атмосфери довір'я між країнами і народами, розвиток процесу розрядки міжнародної напруженості висловились учасники проведеної тут дискусії, в якій взяли участь представники молодіжних організацій, політичних партій країни, англійського студентства, члени парламенту.

ПАРИЖ. Тиждень дій почали на заклик національної спілки студентів студенти вищих навчальних закладів Франції. Вони протестують проти погіршення умов життя і навчання студентів, вимагають збільшення асигнувань на потреби вищої освіти, забезпечення зайнятості, гарантії політичних і профспілкових свобод.

(ТАРС).

ТОБІ, ПАРТІЄ, КОМСОМОЛУ РАПОРТ!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

як дізналися ми з розмов опісля зборів, чимало змістовного й корисного.

...І бадьорі мелодії творів сучасних радянських композиторів («У нас, молодих»), і пісні комсомольського гарту («Там, вдали за рекой, зажигались огни...») стали своєрідним поштовхом до небуденності, а сувора, велична своєю суттю, тиша, коли кращі комсомольці дистанції принесли через зал кошик живих квітів, щоб покласти їх до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну, утвердила атмосферу діловитості на зборах.

Цілеспрямована нетривала доповідь ватажка членів Спілки дистанції Ольги Самброс висвітлила провідні моменти трудових успіхів молоді. Названі були «маяки», на адресу пасивних прозвучала принципова критика. Аналіз голови атестаційної комісії, члена партійного бюро дистанції О. К. Цибульської виявив сильні й слабкі ланки діянь юнаків і дівчат у виконанні ними особистих комплексних планів «Вчитися комунізму». Відчутно було, що комісія, до складу якої входили, окрім голови, начальник дистанції В. І. Княжкін, секретар парторганізації Д. А. Турбай, голова місцевкому І. І. Брайко та комсомольці — О. Самброс, начальник штабу «КП» С. Іщенко, плідно і вдумливо попрацювали протягом основного етапу Ленінського заліку, особливої уваги надали індивідуальній роботі з молоддю, грунтовним співбесідам з кожним учасником.

Багато цікавого почерпнули присутні на зборах ватажки комсомольських організацій з виступів учасників Ленінського заліку.

МАРІЯ ФЕДОТЕНКО, групкомсорг радіоцеху.

— Наш комсомольсько-молодіжний колектив звернувся до всіх комсомольців і молоді залізничного вузла з ініціативою — боротися за звання бригади імені XXV з'їзду КПРС. Наш головний показник — дуже відповідальна ділянка роботи: забезпечення безпеки руху поїздів, відсутність пошкоджень на лінії, зривів і браку. Вимога, яку особливо відносить десята п'ятирічка — якість! — постійний і суворий вимір нашої роботи. Проводити ремонти своєчасно і якісно — то наш девіз, по суті, зміст кожного робочого дня. І сьогодні нам не соромно перед іншими службами залізниці, бо завжди виправляємося із ремонтом радіостанцій.

АНАТОЛІЙ ФІЛІПОВ, електромеханік, соціалістичні зобов'язання дев'ятої п'ятирічки, як і його друзі Микола Колесник, Григорій Красножон та інші, виконав ще навесні 1975 року.

— Змагаємося ми з Помічнянською дистанцією. Проводимо грунтовні взаємоперевірки. Мені, як переможцеві (хоч першим міг стати будь-хто з товаришів) змагання «Кращий за професією», багато цінного дало навчання у школі передового досвіду, яке проводиться за профілями роботи. Провідні спеціалісти підприємства докладають неабияких зусиль, вміння, аби підносити фахову майстерність молодих. Тож, як бачите, пункти комплексного плану неподільні. Хоч у першому значиться «Ударна праця», та вона ж, передусім, залежить від другого: «Підвищення кваліфікації і професійної майстерності»... Двадцять сім юнаків і дівчат підвищили свої виробничі розряди. Дев'ять молодих робітників стали інженерно-технічними працівниками.

ГЕОРГІЙ ІВАНОВИЧ НИКЛОНСЬКИЙ, працює на підприємстві тридцять років, ветеран-наставник.

— Тут досі більше зверталися до виробничих проблем. Це й не дивно, бо вони — першочергові, найважливіші... Я от пригадую нашу дистанцію одразу по війні. Повсюди були руїни, мотки обірваного дроту, зігнані в купи паровози... Та вже звідтоді молодь дистанції відзначалася активністю. Знаходили час трудитися і після роботи. Встигали садити алеї, загалом, оновлювали місто після згарищ війни. Шкодую нині, що немає в нас музею, або хоч куточка трудової біографії дистанції. Це вже справа рук молодого покоління. Згода? Сьогодення приносить нам нову техніку, автоматизацію управління — все те, що на той час було ще неуявним. Отож до громадської роботи слід ставитися дуже творчо, енергійно...

Закинули докір члени атестаційної комісії комсомольцям дистанції про низький рівень шефських зв'язків із міською восьмирічною школою № 4. Практично немає виробничих вожатих із числа активістів. Є радіоклуб. Але займаються тут учні середніх шкіл Знам'янки, котрим ближче. Підшефним, виявляється, ходити надто далеко, тому й контакти вельми примарні. Та чи ж тільки тому? Без обмовок — це питання злободенне і потребує невідкладного вирішення.

Рапорт підписують (справа наліво): Марія ФЕДОТЕНКО, Володимир АНАНЬЄВ, Микола КАНУННИКОВ.

А потім — хвилюючий церемоніал підписання Рапорту Ленінського комсомолу XXV з'їздові КПРС чотирма активістами — тими, хто виборов це право за всіма показниками. На закінчення — вручення нагород комсомольцям — знаків ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки» і значків ЦК ВЛКСМ «Ударник-75».

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».

БЕСІДИ ПРО НАВЧАННЯ

УРОК, ЯКИЙ НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ

ЧИ ВАЖКО ВЧИТИСЯ?

Соромляться учні ствердно відповідати на таке запитання. Про багатьох батьки кажуть: «здібний, але ледар». Нікуди правди діти. Є ще серед учнів і такі, що не дуже багато часу приділяють підготовці уроків. Та є чимало таких, що сидять за уроками удвічі більше часу, ніж передбачено Статутом школи, а вище «трійки» не тягнуть. «П'ятірки» та «четвірки» даються їм надзвичайними зусиллями.

Комсомольська організація нашої школи якось перед зборами провела анкетування. Було серед запитань і таке: «Чим є для тебе навчання — важкою працею, суворими обов'язками чи великою радістю-»

Мене здивувала відповідь Слави Б. Сильний учень. Часто підходить до мене за додатковою літературою. А підкреслив перше.

Розговорилися з ним.

— Невже, — питаю, — тобі важко?

— Так.

— А як же іншим?

— Може іншим ще важче, але мені нелегко.

За відвертість став більше поважати цього учня. «В юній душі, — писав В. О. Сухомлинський, — не повинна навіть зародитися думка, що навчання — це легка справа».

Зішлюся на спогади про В. І. Леніна. Належать вони відомому радянському полководцю І. Тюленеву.

«...До нас, колишніх слухачів Військової Академії, підійшов Володимир Ілліч. Він розпитував нас про те, як ми живемо, служимо, вчимося.

— Ось ви скажіть, — звернувся він до мене, — що, вчитися важче чи воювати?

— Вчитися важче, — відповідаю.

Мене підтримали інші товариші, що стояли поруч. Володимир Ілліч розсміявся, а потім сказав:

— Зараз наше головне завдання — вчитися і вчитися, причому, вчитися по-справжньому.

Ми відповіли:

— Вчитися необхідно, хоча й важко.

Прощаючись з нами, Володимир Ілліч, посміхаючись, говорив:

— Це ж треба придумати, що вчитися важче, ніж воювати».

Навів я ці спогади якось на занятті школи самоосвіти, (є у нас така для старшокласників) і попросив поміркувати над ними. І почув одну відповідь: Володимиру Іллічу навчання давалось легко, бо він володів раціональними навичками у навчанні, а у І. Тюленєва та його товаришів їх тоді не було. Тому й було їм дуже важко.

І я подумав, а й справді, чому ми бачимо у В. І. Леніна лише геніальну обдарованість і виняткову працьовитість?

Вже в дитячі роки складалася у Володі Ульянова своєрідна система роботи над книгою, яку він вдосконалював опісля. Включала вона й партитурне (динамічне) читання, виняткову увагу до роботи з словниками і раціональні прийоми конспектування, роботи над джерелами, вміння користуватися маргіналіями (система наміток на полях) і т. ін.

Хай гімназист Володя Ульянов — то майбутній Ленін, але ж був він ще тільки учнем. І вже тоді формувалася система роботи над книгою. Хіба ж то не приклад для юних?

Давайте поміркуємо: куди «зникають» відмінники? У першому класі — це чи не кожен другий-третій. У десятому — один-два на клас. Вбачаю втрати у невмінні вчитися, працювати. Знову вдамося до авторитету В. О. Сухомлинського: «деяким юнакам важко вчитися тому, що в їх житті був період, коли вчитися було занадто легко».

Завдання в початкових класах розраховане на годину-півтори. Дехто ж працює три-чотири. Сторінку перечитує до десяти разів і в класі мало не цитує її напам'ять. Філософія проста — от якби «Війну і мир» Л. М. Толстого чи «Підняту цілину» М. О. Шолохова прочитав десять разів — мав би п'ятірку.

Тільки, жаль, часу невистачає. Добре це? Ні. Адже учень звикає не розуміти текст з першого читання, і з часом, коли навантаження зростуть, ця звичка стане бар'єром для успішного засвоєння програми.

Необхідно не просто вчитися, а опановувати раціональні прийоми навчання.

Яка це багатогранна і складна проблема, хоча з першого погляду здається до надзвичайності буденною. Наша школа працює над нею вже кілька років, а я й досі не збагну всіх підходів до неї.

Щоб навчатися успішно, учень мусить оволодіти певними навичками та умінням. В. О. Сухомлинський спробував дати їх перелік. Вийшло дванадцять. Це й уміння спостерігати і осмислювати, свідомо читати і правильно писати, висловлювати думку і аналізувати інформацію, знаходити потрібну книгу і те в ній, що зацікавило, уважно слухати і занотовувати почуте...

Зрозуміло, ці уміння формуються в учня в процесі навчання незалежно від того, чи розкриваємо ми, вчителі, складний механізм їх дії. Пояснюємо — учень слухає. Запитуємо — відповідає. Даємо завдання — виконує. Вказуємо на помилки — виправляє. Все це вчить. При всьому цьому учень і вчиться.

Але ж чи раціонально? Дитина приходить до школи і вже знає чимало віршів. А запитайте десятикласника, як краще вивчити новий. Чи ж відповість?

ЯК ВЧИТИ?

Згадується одне з занять школи самоосвіти. Ми саме одержали ім'ятку «Як розв'язувати задачі» з новосибірської школи № 159. Доручили Петру Самоволу (нині студент Кіровоградського педінституту) розібратися в ній. Він знайшов першоджерело (Д. Пойа), співставив, перевірив на своєму досвіді. А слухачі школи висловили свої думки, заслухавши його повідомлення.

Зрозуміло, не варто переоцінювати цього наголосу на осмисленні навчальних дій. Та на певному етапі шкільного життя учень повинен дійти і до цього. Розмова про самоосвіту попереду, та це до неї крок.

Чи ж не варто організувати обмін досвідом? У нас в школі давно виходить «Бюлетень самоосвіти». Вже покинули стіни школи перші автори, а їх досвід і досі вивчають діти.

Приклад найсвіжіший. Десятикласник Олександр Туровець проводив бібліотечний урок в 6-Б класі. Йшла мова про роботу з довідковою літературою. Наприкінці сказав: «Прочитайте в «Бюлетені самоосвіти» виступ Павла Грищука «Словники у моєму житті». А Павло вже й армію відслужив. Навколо виступів Олександра Пилипенка (нині студент київського вузу, медаліст, хороший спортсмен, а уроки встигав підготувати за півтори години), того ж Петра Самоволи (теж медаліст, своєрідно готував уроки, про що навіть «Комсомольська правда» писала) і досі точаться дискусії.

Заохочуємо до них. І до питань наукової організації розумової праці.

В рішенні останніх комсомольських зборів (а порядок денний: «Роби не для того, щоб робити, а для того, щоб зробити») і записали: доручити комсомольським організаціям дев'ятих класів створити групу пропагандистів НОП. А стенд «Наукова організація праці» в школі обладнаний вже давно. Біля нього нерідко побачиш учнів: читають, занотовують, дискутують. Буває — і всім класом збираються біля стендів: хтось, підготувавшись заздалегідь, проводить бесіду.

Хочеться поділитися думками з приводу окремих питань свідомого навчання. Це необхідна передумова не лише успішного засвоєння знань в школі, але й самоосвіти, яка попереду в кожного. Дуже чітко про це сказав відомий вчений педагог М. О. Арсен'єв: «В сучасних умовах завдання школи означає лише перехід від одного режиму освіти до другого — самоосвіти».

А. РЄЗНІК,
директор Гайворонської середньої школи № 5.

(Далі буде).

НА ЛІНІЇ Читач-газета

Де купити словник

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ

«Дорога редакція! Мені потрібен польсько-російський або польсько-український словник і я не можу ніде його купити. Порадь, як мені придбати цю книгу.

Н. РУДЕНКО».

м. Кіровоград.

З такими порадами до нас звертаються і інші читачі. Тому відповідаємо: словники та підручники можна замовити за адресами: 252117, Київ, вул. Попудренка, 26, № 75, Республіканський магазин «Книга — поштою», або: 290000, м. Львів, площа Міцкевича, 8, «Будинок книги».

КІЛЬКА ПОРАД ПРО ТЕ, ЯК ОФОРМИТИ ЗАМОВЛЕННЯ В МАГАЗИН «КНИГА — ПОШТОЮ»

Замовлення слід писати на поштовій листівці чи аркуші поштового паперу, на кожне видання окремо. Необхідно точно вказати прізвище автора, назву книги, видавництво, рік і місце видання, свою домашню адресу, прізвище. Оплата бандеролі чи посилки провадиться на пошті при її одержанні.

ДЗВОНИ НАД ХАТИННЮ

У міжнародному молодіжному таборі «Юність», де мені довелося відпочивати, зібралася молодь з усіх куточків Радянського Союзу та гості з Польської Народної Республіки. Приємними були наші знайомства, поїздки визначними місцями Білорусії. Красень-Мінськ: мальовничий парк імені Янки Купали, музей І з'їзду РСДРП, Великої Вітчизняної війни... Експонати і документи свідчать про безприкладний героїзм радянського народу.

Війна з фашизмом залишила тяжкі рани, важку пам'ять. Не обійшла вона й Білорусії. На честь сотень білоруських сіл, знищених німецько-фашистськими окупантами, в січні 1966 року було прийняте рішення про створення меморіального комплексу «Хатинь».

...Змовкають пісні, обриваються бесіди, розмови. І ось — меморіал. Гудуть дзвони, тривожно і суворо. Над світлими березовими гаями, над задумливими перелісками, над Білорусією, над всією землею ллється народжена меморіальною бронзою мелодія. І в ній, у цій бентежній мелодії, звучить і реквієм, і гімн. Реквієм — пам'ять про мільйони розстріляних, повішених, замучених. Гімн — людям, які не підкорились, не стали перед ворогом на коліна, загинули з іменем матері-Вітчизни на устах. Відбивають наказ поколінням хатинські дзвони. Наказ, написаний святою кров'ю страждальців: «Люди, пам'ятайте: ми любили життя, і Батьківщину, і вас, дорогі. Ми згоріли живими у вогні. Наше прохання до всіх: нехай туга і печаль перетворяться в мужність і силу, щоб змогли увіковічнити ви мир і спокій на землі, щоб ніде, ніколи у вихорі пожеж не помирало життя».

Хатинь... Жили тут мирні люди, трударі-білоруси, які любили свою селянську працю. Люди, чиї обличчя були обпалені сонцем і морозами. Люди, закохані в свої поля і ліси. Вони вирощували хліб і льон, були тваринниками. Виховували дітей, будували нове життя...

Відвідали ми також курган Слави. Двадцять перший кілометр Московського шосе. Тут у липні 1944 року гігантська лава чотирьох фронтів — трьох Білоруських і першого Прибалтійського — обрушилась на гітлерівців. На світанку 3 липня 1944 року другий гвардійський танковий корпус увірвався в Мінськ. Безприкладний ратний подвиг воїнів, які звільняли Білорусію, навічно залишився у серці народному.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

...Казковий день Нептуна, вечори інтернаціональної дружби, поезії, спортивні змагання — все це зріднило нас, представників різних національностей, які відпочивали в міжнародному молодіжному таборі.

Не забути зустрічі з генеральним секретарем Комуністичної молоді Чілі, легендарною Гладіс Марін. «Дружба! Солідарність!» — цими словами вітав зал відкриття мітингу солідарності з чілійським народом. Г. Марін висловила глибоку вдячність всім радянським людям за постійну підтримку демократичних сил Чілі.

Прощалися ми з Білорусією як з близьким другом — пізнавши її, ніколи не забудем. Від табору «Юність» розбіглися наші шляхи у всі кінці Вітчизни. А в пам'яті залишилися свіжі згадки про гостинну білоруську землю, про ровесників, з якими здружились назавжди.

Т. ІВАНОВА,
бухгалтер обласного фінвідділу.

Є ЩЕ ПОРОХ!

Ми в Колісній майстерні «П'ятого колеса» любимо проводити всілякі конкурси. Приємно, знаєте, коли людина, відклавши на завтра те, що можна зробити сьогодні, бере до рук нашу газету і, вдивляючись у сатиричну сторінку, думає: «А що ж, ми теж не без того...»

Отож, на конкурс «Гумор-76», присвячений новій назві сатирично-гумористичної сторінки, відгукнулось багато читачів. Комсомолець 20-х років, учасник громадянської війни **М. Л. Матюшенко** з Кіровограда запропонував назвати сторінку «Юнацька тачка», маючи на увазі ручний одноколісний транспорт для вивезення всілякого сміття, а комсомолець 30-х років **І. Г. Мельник** з Піщаного Броду Добровеличківського району дав таку ідею: «Ворочкова юшка». Це аналогія з тією юшкою, котра тече з ворочка, коли відціджують сир.

Інші читачі вдаються до гарячої екзотики. Ніна **Наркевич** з Світловодська категорично запропонувала: «Верблюжа колючка» або «Кропива». Що ж, теж смішно, особливо якщо..

ТИЖНЕВИЙ ЗВІТ ЧЕРГОВОГО ПО МАЙСТЕРНІ

Що нам, черговим Колісної майстерні, найбільше сподобалось, так це скромність наших читачів. Хтось із Помічної, назвавшись Міклошем **Ягідкою**, і даючи таку пропозицію: «Слово Панаса Половотряса», щиро визнає: «Запозичив, а в кого — не пам'ятаю». І додає: «Знімаю з себе усяку відповідальність і повністю перекладаю її на голови майбутніх друзів Панаса».

Прочитавши цей лист, наш новий знайомий Панас Сорокапуд відразу відкинувши безпідставні підозри на його дружні зв'язки з Половотрясом, заявив: «Я, як людина відповідальна, не можу відмовитись від такої турботи і беру цю місію на себе. Іду на ви!»

Інші учасники конкурсу, махнувши рукою на фортуну і не сподіваючись на успіх однієї пропозиції, взялись за систему, як у «Спортлото». Володимир **Діденко** з Синицівки Ульяновського району запропонував відразу 8 назв, а викладач Інгульського СПТУ № 4 **М. І. Карпенко** — аж 12! Жодної пропозиції Володі ми не прийняли. Втім, навряд чи Володя жалкуватиме про це. Він і сам пише: «Я мало подумав, тому що пишу ввечері. І так мало часу, що немає коли роздумувати. Мені скоро буде в січні 15 років і я вчусь у 8 класі!..». Ми тебе розуміємо, Володю. Трохи старший від тебе Гай Юлій Цезар якось вигукнув: «18 років — і ще нічого не зроблено для безсмертя!» Тобі — 15, але ж іде акселерація. Тому дійсно, треба поспішати в 15 років. Єдине, що порадимо. Знайди час, посидь і подумай. Хоча б над тією ж вічністю. Але з почуттям гумору.

З проектів М. І. Карпенка ми вибрали одне: **«Сатироскоп»**. Це слово стане однією з рубрик «П'ятого колеса», запропонованих нашими читачами: **«Веселий кіоск» (К. Н. Неходенко), «Ось тобі й маєш» (Б. В. Діброва), «А ти мене поважаєш?» (І. М. Пивоваров)** та багато інших.

Читачі наших сатиричних сторінок вирішили і власноручно спробувати свої сили... Тому дехто разом з пропозиціями надіслав і сатиричні спостереження навколишнього середовища, гуморески, веселі малюнки, сатиричні мініатюри. Це нам дуже приємно і тому використовуючи як рубрики конкурсні назви сатиричної сторінки, ми заявляємо:

Цей випуск «П'ятого колеса» підготовлений майже повністю шановними читачами!

В УСІ ДВЕРІ... Трохи запізніле новорічне диво

У ПЕТРІВСЬКОМУ РБК лаштувалися до зустрічі Нового року...

— Воно буде цікаво в такий день зробити все навпаки, — сказав своїм активістам завідуючий районним відділом культури. — І в нас вже є досвід. Пам'ятаєте, як ми замкнули парадні двері, відкривши чорний хід? І правильно. Бо, якщо всі двері відчиниш — буде протяг. Задум непоганий. В Будинку культури відразу стало тихіше, а там спокійніше — сиділи собі і думали про новорічний карнавал, а наші артисти на свіжому повітрі монологи вчили...

— Ідея непогана — навпаки. От є в нас методист, лауреат. Три дні працює, а вихідні — понеділок і вівторок. За те, що з гуртками морочиться — в суботу і неділю відгул. Так давайте удосконалювати таке раціоналізаторство. Що, як усі ми працюватимемо вночі? Тоді можна зарплату цілий день розподіляти. А двері в Будинок культури давайте і з чорного ходу закриємо. Найкраще — вхід через горище. Тоді, будьте певні, ніхто, крім нас, сюди не прийде. Бо сяде десятеро парубків на весь зал, і вже тут сліди, наче сотні веселились. А ялинка потребує протипожежної охорони. Отож, як менше натовпу — спокійніше.

— Це теж правильно, — відзначив завідуючий. — Тільки, хто ж нам заграє на карнавалі? Ми самі не вміємо, а музиканти побояться лізти через горище...

— Навіщо музиканти? Інструменти, які даремно вилежуються в клубі Балахівського вуглерозрізу, треба терміново здати в ломбард. За позичені гроші купимо гребінці. На них кожен з нас заграє. От вам і ансамбль самообслуговування...

— Геніально!

— Фундаментально!

— Всі — на горище! Щоб не було вітру в залі. Репетиція на гребінцях відбудеться опівночі...

АЛЕ дива не сталось. Завідуючий районним відділом культури передумав:

— Хай краще буде вітер. Повідкривайте всі двері в палаці. Тепер робитимемо все по-новому. Бо Новий рік. По-перше, хай заходить до ялинки кожен, хто хоче. Тільки без кожухів і з гарним настроєм. Насурмонених не пускати. Прогульників теж. Веселощі мають бути — від душі і свята, а не від чарки...

— То яке ж це диво?

— Свіжий вітер — оце і є диво! А на горищі я сам сидітиму, щоб ніхто не проліз випадковий...

Так, кажуть, і зробили: все по-новому. Як годиться, по-людськи. Старому в новому році немає місця...

...Але оце знову нам «сигналять»:

— Щось знову глухо в РБК...

То може й зараз не знають юнаки та дівчата, в які двері заходити?..

М. КРОКУН.

САТИРОСКОП

ХЛІБ—СІЛЬ І КОВБАСА

Нещодавно ми з дружиною були в місті Кіровограді. Як говорять: людей подивитись — себе показать. Ну, одним словом, того-сього купити... Поки потовчешся біля одного прилавка та біля іншого, чи купував що, чи ні, а, дивись, уже й перекусити б час. Вирішили взяти ковбаски домашньої, зо два шматочки хліба та десь і примоститись нашвидку. Як вирішили, так і зробили. Але от біда, там, де продають ковбасу, — хліба нема, де продають хліб — ковбаси нема. Нам повезло. Ковбаски купили, а потім зайшли в кафе. Вільних місць, хоч греблю гати. Кажу дружині: «Ти хвилинку посидь, а я візьму зо два шматочки хліба та й перехватимо нашвидку». Звернувся з тим проханням до продавця, яка саме жувала шматок хліба, запиваючи сметаною.

— Хліба немає! — відрубала мені продавець.

— А он, де півтори хлібини лежить же? — питаю.

— Ще чого захотів. Мені людей треба годувати!..

Довелось нам, як кажуть, ноги на плечі, та й мандрувати далі, піймавши облизня.

Б. І. К.

Кіровоградський район.

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА СТОРІНКА

Зообайки— у два рядки

Гедзь крильця в стайні
лютo б'є:
— Комар там кров
з коняки п'є!

Собака: — Такого в світі
не буває,
Що хтось когось
та не кусає.

— Хоч я і Кріт, скажу,
одначе, —
Я світ цей чорний
наскрізь бачу.

Киту погрожує Акула:
— Пливи, покіль
не проковтнула!

Ведмедику Барсук картає:
— Всю зиму спить...
Й страму немає!

Жаба: — Не буде, сестри,
в Бегемота
Такого, як у мене, рота.

Сміялась Мавпа
з Крокодила:
— До чого ж незугарне
рило!

Анатолій КУМАНСЬКИЙ.

Теорія та практика

В одній стінгівці якось я прочитав: «Якщо в спорт ти закохався, то й робота краще йде». Як теоретичний постулат сприймають це твердження і молоді трудівники колгоспу імені Карла Маркса Новоархангельського району. Проте теорія і практика — речі різні. Колгоспники вже й не пам'ятають, коли виходили на спортивні майданчики. А секретар комітету комсомолу Володимир Вершибалко твердить: «Проводимо спортивні ігри на високому рівні — при великій кількості молоді».

Однак його слова можна спростувати, не перевіряючи різних відомостей та рапортичок. Бо в селі навіть стадіону немає. Щоправда, дехто пам'ятає, як колись виходили хлопці на футбольне поле (клапоть землі — в двох кінцях по два кілки, а обабіч по дві дубових лави). Але прийшов час, і голова колгоспу В. П. Нечитайленко збагнув, що таке поле «не рентабельне». І сюди пустили плуга...

Ось і вся «турбота» про поліпшення спортивно-масової роботи.

О. СОРОЧАН.

„ПОГАНЕ ОБСЛУГ...“

РОЗШИФРОВКА ОДНОГО ТАЄМНИЧОГО НАПИСУ

НА центральному автовокзалі в місті Кіровограді, стоїть хатка. Не на курячих, правда, ніжках, проте ж вигідно відрізняється від тієї, яку ми знаємо з відомої казки: з вікнами (суцільне скло), навіть з дверцятами.

Під блакитною емблемою на табличці великими літерами виведено напис: «Каса аерофлоту. Працює з восьмої до сімнадцятої. Вихідний: субота, неділя. Касир тов. Шутрова А. Н.».

А всередині — легко помітити, бо «хатка» без даху — товстенний шар пилюки. Хтось пальцем розмашисто вивів по склу невправними каракулями «Погане обслуг...». Далі нерозбірливо.

Панько Сорокапуд, побувавши на місці та з'ясувавши, що каса не працює вже давно, скромно і тихо промовив:

— Я, хоч і не звик виставляти свою персону, вже знаю, як закінчується фраза. І написано, до речі, дуже вправно — не з точки зору каліграфії, а саме актуальності тексту. Щоправда, відповідальні особи з агентства «Аерофлот» бідкаються, що касирові холодно. Мені теж зимно, особливо зараз. А продавцям талонів у металевих будках — дуже тепло на вулицях? Як товариш ініціативний, пропоную: хай адміністрація автовокзалу разом із службою агентства дочитають до кінця той напис. Можу підказати лише, що після останнього слова в дужках варто поставити ще одне — «сервіс».

Л. ЛЕЩЕНКО.

НОРОВИСТИЙ ПЕГАС

Здогадливий

Від баштану до села —
Стежечка ланами,
По стежині дядько ніс
Лантух з кавунами.
Зустрів дядька голова:
— Кавунці крадете?
Не тією, чоловіче,
Стежечкою йдете...
— Правда ваша, —
каже дядько. —
Я й сам здогадався:
Цілий місяць носив ярок
І не попадався.

Вячеслав СОКУРЕНКО.
м. Світловодськ.

З ЩОДЕННИКА СЕРЙОЗНОГО БАТЬКА

Знайомство з першокласниками. Галя Басалаєва відповідає на запитання вчителя:

— ...У мене також були рідні брати. Вони жили разом з нами...

— А нині де вони?

— А потім вони стали двоюрідними і поїхали

* * *

Ліза Дроздова говорить своєму сусіду:

— Ой, Льолька, який ти буквальний!

— А що це значить, Ліза?

— Це значить — буквар учиш!

* * *

Катеринка розповідає про походження життя на Землі:

— ...клітини плавали-плавали в морі, а потім із них з'явились мавпи, вистрибнули на берег, з них шерсть спала і стали людьми. Зрозуміло?

* * *

— Ліза, тобі сім років, а Олі Устиновій на два роки менше. Скільки років Олі?

— П'ять років.

— Вірно. А як ти дізналась?

— Я була у неї на дні народження!

* * *

Учень четвертого класу Саша Мухін готує урок з історії.

— Тату, добре, що я нині народився!

— Чому?

— Якби я народився в 3000 році, то історія була б ось яка товста!

* * *

Лада Назарова на уроці малювання.

— Лада, ось вертоліт, а ось — його крильця.

— Не крильця, а вертолятки!

Записав В. МИРОНОВ.

ЛЮДИ І РЕЧІ

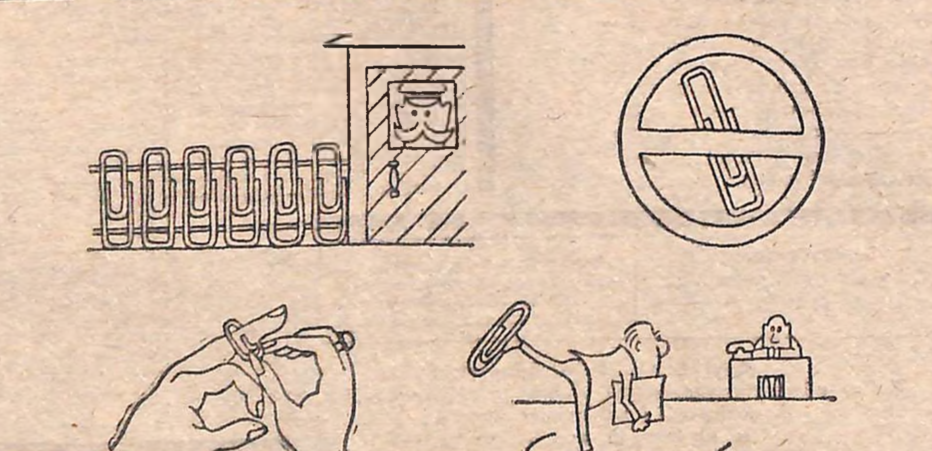

Мал. К. БРО.

ТЕАТР

ЗАЛИШТЕСЯ В ЮНОСТІ...

● Розповідь про народний театр Палацу культури імені Жовтня

ІСТОРІЯ цього творчого колективу налічує кілька десятків років. Гурток існував ще при заводі братів Ельворті, та часом заснування самодіяльного драматичного колективу, якому в 1964 році присвоєно звання народного театру, вважається буремний 1917-й. Репертуар відтоді склався чималий. Російська та українська класика, зарубіжна драматургія, п'єси радянських письменників.

Під час нашої зустрічі головний режисер театру Т. І. Корнієць розповідає переважно про найбільш пам'ятні їй постановки останніх літ — «Касандру» Лесі Українки, «Жах і відчай III імперії» Б. Брехта. Минулого року театр створив спектакль «До побачення, хлопчики» за твором Балтера і Токарьова, зараз готує «Сталеварів» Бокарьова. Підготовка грунтовна. Всі учасники побували на екскурсії в ливарному цеху свого заводу, здійснили подорож у Дніпропетровськ до мартенівського цеху заводу імені Петровського, аби краще познайомитися з сталеварами, образи яких аматори мають створити на сцені. Плідною була зустріч кіровоградців з членами народного театру цього заводу.

Колектив налічує зараз тридцять самодіяльних акторів — тут робітники різних підприємств, службовці, студенти, учні, поєднані спільною любов'ю до сцени. Для творчого росту аматорів створена студія молодого актора, де протягом двох років готують майбутніх ентузіастів сцени. У 1975 році університет культури, що діє при Палаці, двічі проводив з студійцями (і не лише своїми!) широкі грунтовні бесіди про особливості народного театру.

Головний режисер познайомила мене з О. О. Волошиним, службовцем «Червоної зірки», який виступає в цьому колективі двадцять шостий рік.

— Олександре Олександровичу, що з життя театру та вашої гри запам'яталося вам найбільше?

— Присвоєння театрові звання народного і моя роль Леніна у «Третій патетичній».

— Які ролі ще вам запам'ятались?

— Зіграв я тут їх близько шістдесяти. Найбільш пам'ятні, мабуть, Хлестаков з «Ревізора», Фоюшін з «Навали», професор Воронцов у п'єсі Симонова «Так і буде». А також роль Присипкіна...

— Олександре Олександровичу, ваша думка про роль молоді в театрі.

— Молодь не дає театру старіти. Та й навертає його до тем сучасності. Останні спектаклі, особливо «До побачення, хлопчики», цілком молодіжні...

І ще інтерв'ю — Ж. М. Терещенко про свою постановку п'єси «Мати» Чапека, яка побачить сцену у травні цього року. Молодий режисер — дипломантка Київського інституту культури. Постановка — її дипломна робота і перша режисерська спроба. А дорогу у велике мистецтво відкрив їй народний театр Палацу культури імені Жовтня. Його вихованці керують дитячим сектором драматичного колективу Палацу, драмгуртком педагогічного інституту. Багато аматорів з різних причин залишили сцену, та назавжди збережуть вони в серцях безкорисливу відданість мистецтву, теплі згадки про образи створених ними героїв.

Треба згадати й про відділ мініатюр цього колективу. Під час обідньої перерви в цехах червонозорівців, по заводських гуртожитках аматори ставлять невеличкі сценки-мініатюри на теми дня. Глядачі жваво сприймають побачене, бурхливо реагують на критику. Якось вчинили хіба такий галас: «Це не про нас! У нас таких немає!».

Мої співрозмовники тепло відгукуються про дирекцію заводу «Червона зірка», партійний та профспілковий комітети, які постійно цікавляться театром, подають йому матеріальну допомогу. Та ось, проблема: виявляється, що комсомольська організація заводу мало допомагає діячам народного театру. Під час останнього набору в студію, було проведено велику агітаційну роботу. Керівники театру та ветерани-аматори побували в усіх основних цехах заводу, говорили з секретарями комсомольських груп, членами комітету комсомолу. І наслідок — від комсомольців заводу з'явилося ....троє. І це з багатотисячного колективу, більше половини якого складає молодь?! Нема потрібного вогнику? Не вірю! Хто з нас у юності не мріє про сцену, не плекає задуму створити свого Отелло або Попелюшку? То в чім же справа? Безперспективність? Знову не те. Засиджуватися тут молодим аматорам не дають — деякі відразу одержують провідні ролі. Корінь пасивності треба шукати, очевидно, глибше.

— Любов до театрального мистецтва треба прищеплювати з дитинства. А в котрій з шкіл Кіровограда є пристойний драматичний гурток?

Органам народної освіти слід прислухатися до цього зауваження.

Мистецтво аматорів народжується з навколишнього життя і присвячене людям. То наче про них сказав Маяковський, творчість якого так полюбилася самодіяльним акторам:

Иди искусство,
из массы
и для масс!..

Т. СМОЛЕНЧУК.

На фото: виступ народного театру по обласному телебаченню. Вистава «Отак загинув Гуска» М. Куліша.

Михайло РОДИНЧЕНКО

ПАМ'ЯТАЮ ТЕБЕ

Повалили сніги, повалили, аж обрію тісно,
Я про це ще тобі напишу неодмінно в листі.
Пам'ятаю тебе, як мотив задушевної пісні,
Пам'ятаю тебе, як освідчення перше в житті...
Десь мої солов'ї залишилися в гомоні літнім,
Там сумує тепер присоромлена вітром верба.
Пам'ятаю тебе, коли радість на серці розквітне,
Пам'ятаю тебе, як на серці осіння журба...
Не чекай, не сумуй на захмеленім веснами ганку,
Ми в полоні доріг, так написано нам на роду.
Я тобі напишу із далеких отих полустанків,
До яких, може, я вже ніколи в житті не дійду...
Пам'ятаю тебе...

РІВНОВАГА

Вже яблука всі зібрані в саду,
Малює осінь інеєм шедеври,
А я себе зажурено веду
На ту стежину, де синіє терен;
По ній пробігло літечко колись, —
Не так давно, але не повернути,
За ним мої журавки подались
Від берегів Інгулу і Славути...
А я зоставсь, а я не полечу —
Покинуть рідну землю — найстрашніше,
І зради їй нікому не прощу —
Ні думкою, ні піснею, ні віршем...
Вже яблука всі зірвані в саду,
Дрімає степ в осінній рівновазі,
А я росту, я дивно так росту
І все моє ще у майбутнім часі!

РУСЛА

Не замулитись їм ніколи,
Ясновидим життєвим руслам...
Ось хлопчина іде до школи —
Квітне в серці надія руса;
Може, другий іде Гагарін,
І колись о такій годині
Поведе зореліт за хмари,
До планет, невідомих нині.
А в степах дозріває колос,
Мирно дишуть вогнем мартени —
Дужо крутиться часу коло,
У якім рух життя шалений...
Вік новий на співучих гуслях
Прославляє і сталь, і ніжність...
Праця й розум — життєві русла,
Із яких витікає вічність!

Долинський район.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 10519. Індекс 61197. Зам. № 32. Тираж 60 000.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

ТЕЛЕЕКРАН ТИЖНЯ

З 21 СІЧНЯ ПО 1 ЛЮТОГО

ПОНЕДІЛОК

26

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30—к. т. Мультфільми. (М). 10.00 — «У світі тварин». (М). 11.10 — к. т. «Клуб кіноподорожей». (М). 12.10 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». Кримська область. (К). 16.25 — Наша афіша. (К). 16.30 — «Взяті рубежі». (Донецьк). 16.50 — «Партії бійці». Телепарис. (Харків). 17.05 — Для дітей. «Падчірка». Лялькова вистава. (К). 17.45 — «Важливий етап комуністичного будівництва». Бесіда 8. (К). 18.00—«Траса «Дружби». Будівництво газопроводу Оренбург — Західний кордон СРСР. (К-д на Республіканське телебачення). 18.25 — к. т. «Назустріч XXV з'їзду КПРС». «Перегук підприємств легкої промисловості». (М). 19.10 — к. т. Вистава «Пісни, що співають». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30— А. Баранта. «Схаменись, Крістофоре!». Вистава Кіровоградського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького. (К-д). В перерві — інформаційний випуск «День за днем». Телефільм. (К-д).

ДРУГА ПРОГРАМА.

18.15 — Кіножурнал «Хочу все знати». (М). 18.25 — «Рубежі десятої п'ятирічки». (К). 18.30 — Концерт. (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — Худ. телефільм «Польова квітка». (К). 20.00 — «Вечірня музична пошта». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — О. Володін. «Фабрична дівчина». Вистава. (Херсон). В перерві — вечірні новини. (К).

ВІВТОРОК

27

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «Король і дим». Мультфільм. (М). 9.45 — к. т. «Пісні, що співають». Вистава. (М). 11.35 — «Фотохвилинка». (К). 11.40 — к. т. «Шкільний екран». Українська література для учнів 10 кл. (К). 12.10 — Для дітей. «Падчірка». Лялькова вистава. (К). 12.55 — к. т. «Екран молодих». (К). 16.20 — Наша афіша. (К). 16.25 — «Зимівлі худоби — повсякденну увагу» (Харків). 16.40 — «Щедрість талантів». Концерт. (Л-в). 17.10 — «Важливий етап комуністичного будівництва». Бесіда 9. (К). 17.25 — Для школярів. «Сурмач». (Донецьк). 17.55 — «Рубежі десятої п'ятирічки». (К). 18.00 — «Щоденник соцзмагання». (К-д на Республіканське телебачення). 18.50 — «Музичний фільм «Зимова казка». (К). 19.00 — «Людина, дорога, автомобіль». (Кіровоград). 19.15 — к. т. Художній фільм «Діамантова рука». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «Спортивна програма». 1. Міжнародна зустріч з боксу. Збірна СРСР — збірна США (Єреван). 2. Міжнародний турнір з міні-футболу. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

16.45 — «Об'єктив». (М). 17.30 — «Зустріч з делегатами XXV з'їзду КПРС». Телепарис. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. Співає Г. Цинола». (К-д). 18.45 — Телефільм. (К-д). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — Для юнацтва. «Музична енциклопедія». (К). 20.15 — «Телешкола механізатора». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М) 21.30 — «Творчий вечір Одеського українського драматичного театру імені Жовтневої революції». (Одеса). 22.30 — Вечірні новини. (К).

СЕРЕДА

28

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30—к. т. «Творчість юних». (М). 10.00 — к. т. Худ. фільм «Діамантова рука». (М). 11.40 — «Шкільний екран». Історія для учнів 8 кл. (К). 12.10 — Док. фільми. (К). 12.55 — «Екран молодих». (К). 16.20 — Наша афіша. (К). 16.25 — «Взяті рубежі». (Миколаїв). 17.00 — Концерт. (К-д на Республіканське телебачення). 17.30 — Для дітей. Мультфільм «Півник і сонечко». (К). 17.40 — «Плани партії — плани народу» (Херсон). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. «У кожному малюнку — сонце». (М). 18.30 — «Плани партії — плани народу». (М). 18.50 — к. т. «Тираж «Спортлото». (М). 19.00 — к. т. «Від з'їзду до з'їзду». Радянська Вірменія. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Вечір, присвячений 150-річчю з дня народження М. Е. Салтикова-Щедріна. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

17.15 — «Відгукніться, сурмачі!». (М). 18.00 — Для дітей. «Іскорка». (Донецьк). 18.30 — Фільм-концерт. (К). 19.00 — «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 19.30—«Назустріч XXV з'їзду КПРС». Запорізька область. (Запоріжжя). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00— «Час». (М). 21.30—Ф. Ярулін. «Шурале». Вистава. (Львів). В перерві — вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР

29

ПЕРША ПРОГРАМА.

14.25 — Док. телефільм. (М). 15.10 — «Маяковський — драматург». (М). 15.15 — к. т. «Шахова школа». (М). 16.45 — «Польова пошта «Подвигу». (М). 17.15 — к. т. Концертний зал телестудії «Орля». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 18.45 — «Говорить делегати XXV з'їзду Компартії України». (К-д). 19.00 — Телефільм. (К-д). 19.10 — к. т. «Куба — рік першого з'їзду». (М). 19.40 — к. т. «Такі високі гори». Худ. фільм. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «На вулиці Нежданової». (М). 22.30 — к. т. Міжнародний турнір з міні-футболу. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

16.40 — Наша афіша. (К). 16.45 — «Золоті зірки України». Телепарис. (Запоріжжя). 17.00 — Концерт. (К). 17.30 — Тележурнал «Наука, техніка, прогрес». (Л-к). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.10 — «Щоденник соціалістичного змагання». (Донецьк). 18.25 — «Рубежі десятої п'ятирічки». (К). 18.30 — Концерт камерної музики. (К). 19.00 — «Вісті». (Київ з включенням К-да). 19.30 — М. Бажан. «Батьки і сини». Літературна передача. (К). 20.00 — «Ми твої, Вітчизно». Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Худ. фільм «День прийому з особистих питань». (К). 23.00—Вечірні новини. (К).

П'ЯТНИЦЯ

30

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30—к. т. Концертний зал телестудії «Орля». (М). 10.15 — к. т. «Такі високі гори». Худ. фільм. (М). 11.35 — «Товари — народу». (К). 12.05 — Худ. фільм «Їм підкоряється небо». (К). 15.45 — Наша афіша. (К). 15.55 — «Для вас, вчителі». (К). 16.05 — «Палітра». (Львів). 16.50 — «Взяті рубежі». (Одеса). 17.20 — Для дітей. Худ. телефільм «Прощайте, коза і велосипед». (К). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — «Питочка і кошеня». Мультфільм. (М). 18.25 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». «За високий урожай 1976 року». (К-д). 18.55 — Телефільм. (К-д). 19.15 — Док. телефільм. «За стіною страху». (М). 20.20 — к. т. Телематч з акробатики між збірними командами Болгарії, Польщі, СРСР. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.50 — к. т. «Артлото». (М). 22.50 — «Спортивна програма». (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.45 — Наша афіша. (К). 10.50 — «Телешкола механізатора». (К). 11.20 — Новини. (К). 11.35 — «Товари — народу». (К). 12.05 — Худ. фільм «Їм підкоряється небо». (К). 14.20— Док. фільм. (М). 15.00 — «Молодь планети». (М). 15.30 — «Слово ученому». (М). 15.55 — «Іудушка Головльов». Худ. фільм. (М). 17.15 — «Один за всіх, всі за одного». (Л-д). 18.00 — «Міжнародне життя». (К). 18.20 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Музичний фільм «П'ять вечорів на тиждень». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — (Миколаїв). 19.45 — «Рубежі десятої п'ятирічки». «Партії бійці». Телепарис. (К). 19.50 — М. Зарудний. «Таке довге, довге літо». Вистава. (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 22.30 — Продовження вистави. (Харків). 22.30 — «Старт». (К). 23.30 — Вечірні новини. (К).

СУБОТА

31

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «Дітям про звірят». (Л-д). 10.00 — «Для вас, батьки!». (М). 10.30—к. т. «Музична програма «Ранкова пошта». (М). 11.00 — «Більше хороших товарів». (М). 11.30 — к. т. «Розповіді про художників». (М). 12.00 — к. т. Фільм-балет. «Елегія закоханих». (М). 12.15 — к. т. «Важка земля». Док. телефільм. (М). 13.20 — к. т. «Здоров'я». (М). 13.50 — «Новини музичного життя». (М). 14.20 — к. т. Інтербачення. «Людина. Земля. Всесвіт». (М). 14.50 — «Джульбарс». Худ. фільм. (М). 16.05 — к. т. «Співдружність». Тележурнал. (М). 16.35 — к. т. Мультфільми. (М). 17.00 — к. т. «Очевидне — неймовірне». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Міжнародна зустріч з боксу. Збірна СРСР — збірна США. (Ташкент). 19.30 — к. т. Заключний вечір 5 Всесоюзного телефестивалю «Пісня-75». Повторення від 1 січня. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Продовження заключного вечора 5 Всесоюзного телефестивалю «Пісня-75». 23.00 — к. т. Міжнародний турнір з міні-футболу. Фінал. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.00 — Наша афіша. (К). 10.05 — Худ. телефільм. Для дітей. «За лісами, за горами...». (К). 11.15 — «Екран молодих». (К). 12.30 — «Суботній репортаж». (Ворошиловград). 13.00 — «Щедрість талантів». Концерт. (Чернівці). 13.30 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». Запорізька область. (Запоріжжя). 14.45 — «В ритмі танцю». (Л-в). 15.30 — «Сім'я». (Донецьк). 16.30 — «Ви нам писали». (К). 17.30 — Телефільм «Солдат миру». (К). 18.00 — «Важливий етап комуністичного будівництва». Бесіда 10. (К). 18.15 — Концерт. (Л-к). 18.45 — «Рубежі десятої п'ятирічки». (К). 18.50 — «Вісті». (К). 19.20 — Худ. фільм «Дві неділі». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Новини кіноекрана». (К). 22.40 — Концерт. (К). 23.25 — Вечірні новини. (К).

НЕДІЛЯ

1

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.30 — к. т. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — В. Каверін. «Шкільна вистава». (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — к. т. «Музичний кіоск». (М). 14.00 — «Книгарня». (М). 14.45 — к. т. «Дорога моя людина». Худ. фільм. (М). 16.35 — к. т. Концерт. (М). 17.05 — «Міжнародна панорама». (М). 17.35 — к. т. Док. телефільм «Перша» із серії «Герої п'ятирічки». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. Мультфільм «Казка починається». (М). 18.45 — Худ. фільм «Інспектор карного розшуку». (М). 20.00 — к. т. «Клуб кіноподорожей». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «Кінопанорама». (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.00 — Наша афіша. (К). 10.05 — Худ. телефільм «Старі горобці». (К). 11.10 — «Сільські обрії». Херсон). 11.40 — Концерт. (К). 12.25 — «Літературні розповіді». (К). 13.20 — «Плани партії—плани народу». (Одеса). 13.35 — Для дітей. Мультфільм «Випадок біля криниці». (К). 13.50 — «Щедрість талантів». Концерт. (Донецьк). 14.20 — «Кіноогляд». «Роки і долі». І частина. (К). 15.20 — «В ім'я миру». (К). 15.35 — Фільм-концерт. «Наспіви рідного краю». (К). 16.15 — «Палітра». (Харків). 16.35 — «Партії бійці». Телепарис. (Ужгород). 16.40 — Худ. фільм «Над Тисою». (К). 18.10 — «Рубежі десятої п'ятирічки». (К). 18.15 — Док. фільми. (К). 18.35 — Фільм-концерт «Веселі ритми». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — Літературний театр «Земні біографії». (Л-к). 20.00 — Концерт. (Львів). 20.30 — Телефільм «Умань». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС». Івано-Франківська область. (Л-в). 22.30 — «Київ музичний». (К). 23.20 — Вечірні новини. (К).